

den forskel, at kravet om sikkerhedsstillelse skal fremsættes.

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 3 gives der forsvarsministeren mulighed for at kræve sikkerhedsstillelse for udgifter til bekæmpelsesforanstaltninger i forbindelse med en miljøskade eller en overhængende fare herfor over for den registrerede ejer og for at bestemme, at skibet skal tilbageholdes, indtil ejer har stillet sikkerhed. Dette kan ske, indtil den ansvarlige for driften af skibet stiller sikkerhed efter bestemmelsen i stk. 2., jf. bemærkningerne ovenfor til bestemmelsen.

Til § 47 g

Med den foreslåede bestemmelse fastlægges i stk. 1, at udgifter i forbindelse med afværgelse af en miljøskade eller en overhængende fare herfor i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets regler, primært skal afholdes af den ansvarlige for driften af et skib, et luftfartøj, en platform eller en rørledning.

Kommunalbestyrelsens udgifter til bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger i forbindelse med olie- og kemikaliefurening af kyststrækninger og havne efter § 35, jf. § 47 c, skal betales af den ansvarlige for et skib, et luftfartøj, en rørledning eller en platform. Kravet på betaling vil kunne gøres gældende af miljøministeren som følge af regler udstedt i medfør af § 36 om refusion af kommunalbestyrelsens udgifter til bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger efter § 35.

Kan den ansvarlige for driften af skibet m.v. imidlertid ikke identificeres, eller har vedkommende ikke betalingssevne, foreslås det, at ejeren i det omfang, der ikke er identitet mellem den ansvarlige og ejeren, skal betale udgifterne i overensstemmelse med reglerne i § 44. Med hensyn til subsidier hæftelse og forældelse henvises til bemærkningerne ovenfor til § 47 f.

Med bestemmelsen i stk. 2 gennemføres direktivets artikel 8, stk. 2, om krav om sikkerhedsstillelse for omkostningerne til afværgelse af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade.

Med bestemmelsen gives miljøministeren således hjemmel til at udstede regler om, at den ansvarlige for driften skal stille sikkerhed over for kommunalbestyrelsen eller miljøministeren for omkostningerne til bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger.

Til § 47 h

Det følger af bestemmelsen, at miljøministeren i de tilfælde, hvor der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, skal træffe udtrykkelig afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade,

som skal behandles efter miljøskadeloven og hvem der er ansvarlig herfor. Hvis ikke der er tale om en miljøskade, eller der ikke er en adressat for afgørelsen behandles sagen efter lovens øvrige regler og afgørelsen om, at der ikke foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade vil således ligge implicit i sagens videre behandling. Der gælder dog en undtagelse herfra for så vidt angår miljøskader, der påvirker eller kan forventes at påvirke et andet EU-land, se herom den foreslåede § 47 i.

Miljøministerens afgørelse kan påklages til miljøklagenævnet i medfør af § 51.

Miljøministerens beføjelser efter bestemmelsen forventes delegeret til de statslige miljøcentre under Miljøministeriet.

Med bestemmelsen i stk. 2 fastlægges, at der ikke kan træffes afgørelse efter stk. 1, såfremt den ansvarlige for driften kan godtgøre, at miljøskaden eller den overhængende fare er forvoldt under de nærmere angivet omstændigheder i § 47 d. Der henvises til bemærkningerne til § 47 d ovenfor.

Det foreslås med bestemmelsen i stk. 5, at miljøministeren får bemyndigelse til at udstede en bekendtgørelse om de nærmere regler for offentliggørelsen af afgørelser om miljøskader eller overhængende fare herfor.

Vedrørende udskydelse af klageadgangen som foreslået i stk. 7 henvises til bemærkningerne ovenfor til § 1, nr. 6 (forslag til ny § 73 h, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven).

Til § 47 i

Bestemmelsen har til formål at gennemføre dele af miljøansvarsdirektivets artikel 15 om samarbejde mellem medlemsstaterne. Det følger af artikel 15, at i tilfælde af en miljøskade, der påvirker eller kan forventes at påvirke andre medlemsstater, påhviler det den medlemsstat, på hvis område skaden har sit udsping, at give tilstrækkelig information herom til de potentielt berørte medlemsstater.

Med henblik på at sikre, at de relevante oplysninger om, at der er sket en skade, og om skadens karakter m.v. tilgår miljøministeren, følger det af bestemmelsen, at den kompetente myndighed skal træffe afgørelse om, at der foreligger en miljøskade i de tilfælde, hvor miljøskaden påvirker eller kan forventes at påvirke et andet land. Dette gælder i de situationer, hvor der efter lovforslagets almindelige ordning ikke ville blive truffet en beslutning herom, dvs. hvor der ikke er en ansvarlig for miljøskaden, eller der foreligger forhold som nævnt i § 47 d, stk. 1, nr. 1-3, og sagen dermed